

عنوان مقاله:

قلمرو مناطق بیابانی استان مرکزی از جنبه پوشش گیاهی

محل انتشار:

مجله تحقیقات مرتع و بیابان ایران، دوره 17، شماره 1 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

اکبر گندمکار قاله‌ری - کارشناس ارشد اداره کل منابع طبیعی استان مرکزی

محمد خسروشاهی - استادیار، بخش تحقیقات بیابان، موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور

غلامرضا گودرزی - مربی پژوهشی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان مرکزی

حجت ا.. زاهدی پور - دانشیار پژوهشی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان مرکزی

اسماعیل عزیز آبادی - کارشناس ارشد اداره کل منابع طبیعی استان مرکزی

خلاصه مقاله:

بیابان مکانی است که در آن مشکلات محیطی، زندگی انسان را با مشکل روبرو می‌سازد. در بوجود آمدن شرایط بیابانی عوامل مختلف اقلیمی، زمین شناسی، پوشش گیاهی، خاک‌شناسی، هیدرولوژی و ژئومورفولوژی نقش خاص خود را ایفا نموده و بر یکدیگر نیز تاثیرگذار می‌باشند. برای شناسایی مناطق بیابانی و محدوده آنها، نیاز به بررسی دقیق عوامل فوق‌الذکر در هر منطقه و تاثیر متقابل آنها بر یکدیگر می‌باشد. به طوری که در این تحقیق به بررسی محدوده بیابان‌های استان با توجه به عامل پوشش گیاهی پرداخته شده است. با تعیین محدوده بیابان‌ها و جمع‌آوری اطلاعات کامل در آن مناطق می‌توان جهت جلوگیری از گسترش بیابان‌ها و استفاده بهینه از پتانسیل‌های موجود در آن، برنامه‌ریزی مناسب و دقیق ارائه و اجرا نمود. برای این کار محدوده تیپ‌های گیاهی غالب تعیین و نقشه آن به صورت رقومی در محیط نرم‌افزار ArcGIS تهیه شد. سپس تیپ‌های گیاهی غالب به گروه‌های مختلف تقسیم شد و با استفاده از اطلاعات موجود و با توجه به ویژگی‌های عمومی هر یک از گروه‌ها و تیپ‌ها و گونه‌های گیاهی و مناطق رویشی محدوده اراضی بیابان تفکیک گردید و بر این اساس نقشه مناطق بیابانی استان از جنبه پوشش گیاهی تهیه شد. بنابراین کل عرصه تیپ‌های گیاهی بیابانی استان ۲۷۶۰۷۴ هکتار می‌باشد و در محدوده مورد مطالعه ۲۱ تیپ گیاهی شاخص مناطق بیابانی مورد شناسایی قرار گرفته که ضمن مشخص کردن هر تیپ گیاهی نسبت به ارزیابی و تعیین و ظرفیت مراتع نیز اقدام گردید؛ در نتیجه وسیعترین تیپ گیاهی بیابانی تیپ *Hultemia persica- Scariola orientalis* با ۸/۷۷۸۳۳۱ هکتار می‌باشد که در محدوده شهرستان‌های ساوه، اراک، دلیجان و خمین پراکنده است و کوچکترین تیپ گیاهی *Nitraria* می‌باشد که با ۵/۲۹۹ هکتار وسعت در حاشیه کفه نمکی کویرمیان واقع شده است.

کلمات کلیدی:

قلمرو، بیابان، GIS، استان مرکزی، پوشش گیاهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1633061>

